

Publicerad 2024-03-15 19:28 av Ingvar Loco Nordin

Barndom 1 - 15

Mor kom hemcyklande till Örstig
från Nyköping
med en ballong till mig

Jag var tre år, året var 1952

Far stod ute på trappan

Mor ställde cykeln, räckte mig ballongen,
som jag genast tappade

Den steg mot skyn
och fördes bort över skogen av vinden

Far stod högst upp på trappan
och skrattade ljudligt

-

Far hade ryggskott

Jag och S:t Bernhardsvalpen Sickan
var nere i köket på Örstig med Mor

Hon skickade upp mig till Far
med ett par smörgåsar på ett fat

Jag var fyra år

Jag klev försiktigt uppför den nakna trätrappan,
balanserande mackorna upp till Far

Han låg på rygg därinne på sängen

-

Jag fyllde sex år

Det var morgon

Jag låg i sovrummet på Kvisätter i Björkvik,
där min gamla barnutdragssäng,
som man kunde göra längre vartefter barnen växte
- och som såg ut som ett slags leksaksskepp
eller en öppen järnvägsvagn -
stod, längst in längs väggen

Jag var det sista av barnen som fått sova i den,
sladdbarn som jag var
Troligen hade familjen skaffat sängen på 1930-talet
Mina två äldre bröder hade ju kunnat sova skavfötters
i den till att börja med

Nu kom Far och Mor in i sovrummet,
glada i synen

Far sträckte fram en stor princessårta mot mig

-

Det var stor militärmanöver vintern 1954 – 55,
när jag hade fyllt sex år på Kvisätter

Vitklädda soldater luftlandsattes över trakten,
och kom seglandes ner i fallskärm

Jag hade halsfluss
och låg till sängs med hög feber

Nere på gården stod två tanks och brummade

Far och Mor bjöd upp en grupp soldater på fika
Ett tiotal militärer satte sig runt stora bordet i köket,
och kaffet kokades upp flera gånger

Jag låg nerbäddad i sovrummet,
men dörren till köket stod öppen

Jag såg och hörde dem därute i ljuset

Vi hade länge nytta av jutesäcken goda grova limpor
som de lämnade till oss, välgräddade och vackra

-

På sommaren 1954, vid Kvisätter, när jag var fem år,
fick jag med mig ett par smörgåsar med kryddost,
och gick iväg till en liten ö med ett klippblock
och ett par träd ute i ett sädesfält inte långt hemifrån

Jag klättrade upp på klippblocket
och satt där i sommaren och åt
Osten var stark
och lämnade en brännande förnimmelse kvar på läpparna,
som jag sedermera släckte med kall lingondricka

-

Ofta följde jag med bondmorän Sally Classon
till höns huset på Kvisätter
när jag var fem, sex år

Jag minns hur de varma, duniga hönsen kändes
under mina fingrar,
och hur de magiska äggens perfekta form
och släta skal förbluffade mig
när vi försiktigt la dem i Sallys korg
och bar hem dem till henne

-

Sommaren 1955 for Far och Mor iväg
på en egen liten semester några dagar,
och jag fick vara hos Classons,
som också hade en pojke i min ålder,
som var min lekkamrat

Vi sparkade fotboll på gården,
och jag råkade skjuta ut ett fönster
ur Sallys och hennes mans bostadshus

Jag fick panik, blev förtvivlad,
och mina föräldrar var ju bortresta
- men Sally Classon tog snabbt hand om mig,
bagatelliserade det inträffade
och sa att hon mycket väl förstod att det som skett
varit en olycka och inte alls varit min avsikt

Hon fick min rädsla att krympa ihop och blåsa bort,
och därefter älskade jag Sally,
och känner fortfarande vid 75 mycket varmt för henne

-

På sommaren 1955 kom Morbror Calle och Moster Sigrid
på besök till oss på Kvisätter i sin bil;
en Citroën med fotsteg som gick längs sidan
och sedan i stilfulla, mjuka böjar
upp i både bakre och främre stänkskärmarna

När de närmade sig Kvisätter via grusvägarna som ringlade
över ängar och fält och genom ganska stora skogar,
stötte de på mig någon halvkilometer hemifrån i vägkanten,
kände igen mig och bromsade in, erbjudande mig skjuts hem,
men jag replikerade att Mamma sagt till mig
att jag inte fick åka med främmande –
och jag kände ju inte igen dem

-

En dag 1954 tog jag med mig en stor och präktig grankotte
som jag omsorgsfullt grävde ner djupt i ett plöje,
med förhoppningen att granen någon gång i framtiden
skulle stå där med sin vida utsikt
och många fåglar i sitt grenverk

-

En dag hösten 1954
hängde en slaktad gris
på ena kortsidan av det långdragna hus på Kvisätter
där vi bodde på övervåningen

-

Mor cyklade till Folkets Hus, eller kanske en gammal skola,
inne i Björkvik,
och lärde sig spela dragspel
tillsammans med en stor, brokig grupp från bygden

Läraren var innehavaren av en musikaffär i Nyköping

-

Ibland cyklade mamma in till Nyköping, fyra mil bort,
för att hälsa på sin bror Ernst Björnberg och hans hustru Elna,
som bodde omodernt i ett stort gult hyreshus i trä
med dass på gården, på Sunlightområdet

Elna bakade läckra bullar!

Sedan cyklade Mamma hem igen till Kvisätter,
med mig där bak

Bakhjulet hade benskydd för barn

-

Ernst och Elna hade en son född omkring 1934,
som hette Ivan
När jag var riktigt liten spelade han boogie-woogie-
stenkakor för mig på sin grammofon

-

När Elna Björnberg kom till Örstig och hälsade på,
vintern 1953 – 54,
lärde hon mig åka skidor där i slänten vid huset

Hon var tuff; kändes som en intellektuell från Paris
och bar en brun skinnhuva, en flygarhuva

-

Under den totala solförmörkelsen i juni 1954,
kröp jag in under köksbordet på Örstig,
eftersom Mamma tillhållit mig att inte se på Solen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten